KOP
615

Nazwisko KARP

Imiona Natalia Pseudonim .....

Z domu Heissman

Data urodzenia 27.02.1911 ~~1914~~ Miejscowość, kraj Kraków

Data śmierci 09.07.2007 Miejscowość, kraj London

Lat życia 96

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: .....

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ....pianistka..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** .....

Odznaczenia .....

.....

.....

REJESTR DOTYCZY:

KARP NAtaliа

s/c ..... i .....

z d. .....

* 1914 w Krakowie

kraj: .....

-+ ..... w .....

kraj: .....

pochowany: .....

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

/

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

MUZYCY /pianisci/

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

KARP, Natalia. Pianist. Studied in Berlin / George Bertram and Arthur Schnabell /, Cracow Conservatoire /Prof.Zbigniew Drzewiecki /. Since the war has appeared as soloist with Polish, British and German orchestras, given many recitals in London, the provinces and various European countries and numerous broadcasts for the B.B.C., Polskie Radio, the French and Swiss Radio. Formed the London Alpha Trio which gives concerts in Great Britain, France and Switzerland. Born Cracow 1914,became British subject 1953, married....., daughters: Eve Susan /1947, Lond. /, Anne Lucille /1950, Lond. / Add.: 8,Langland Gardens, London, N.W.3. Ed. rem.: Natalia Karp is very well known as a pianist with a deep feeling for musical phrasing.

gmy naturalizari godano KARPF.
Jan Karpf
Natalia Karpf } 30.11.1953

Ze Kinice bely
ona Karp Natalky
an Dr. J. Karp.

WHO'S WHO AMONG POLES

(of nationality or origin)

IN THE BRITISH COMMONWEALTH OF NATIONS

95, BLACK LION LANE, LONDON, W.6, ENGLAND

tel. RIV 5616

24.6.1960.

Dear Sir/Madam/,

We should be most grateful if you would kindly revise or approve your biographical notice, and send it back to us by return post so that it may appear in Who's Who Among Poles, which will be published in early 1960.

No obligation is involved in so doing, and no charge is made for an entry which appears in Who's Who Among Poles.

ENTRY	CORRECTIONS
KARP, Natalia; Pianist; studied in Berlin /George Bertram and Arthur Schnabel/ and Cracow Conservatoire /prof.Zbigniew Drzewiecki/. Since the World War II has appeared as soloist with Polish, British and German orchestras, gived many recitals in London, the provinces and various European countries and numerous broadcasts for the BBC, Polskie Radio, the French and Swiss Radio. Formed the London Alpha Trio which gives concerts in Gt.Britain, France and Switzerland. Born Cracow 1914; left Poland, 1939; became British subject, 1953; m. 19..; drs: Eva Susan /1947, Lond./, Anne Lucille/1950, Lond./ Add.: 8, Langland Gards, London NW3, tel. HAM 3408. Engl. Edit. remark: Natalia Karp is very well known as a pianist with a deep feeling for musical phrasing.	Drzewiecki German, ..?..? Eve

CIEKAWE NAGRANIE CHOPINA

Czesław Halski TP. 4/3/78.

O Natalii Karp pisałem kilka razy na łamach „Tygodnia Polskiego", ostatnio przed blisko trzema laty[1]). Omawiałem jej oryginalny styl odtwórczy i nieskomplikowaną, prostą interpretację, pełną skupionej powagi.

Natalia Karp urodziła się w Krakowie i uczyła się gry na fortepianie pod kierunkiem Wiktora Łabuńskiego, potem Georga Bertrama i w końcu Artura Schnabla w Berlinie, gdzie w wieku 17 lat zadebiutowała ze słynną orkiestrą stolicy Niemiec, grając koncert e-moll Chopina. Po powrocie do kraju występowała na estradach w wielu miastach polskich oraz w programach Polskiego Radia.

Fot. S. Oliver
Natalia Karp (1977)

Podczas okupacji Polski chciała ze swoją siostrą uciec z kraju, aby przez Węgry i Turcję prze-

●

9 lutego w programie krajowym (Radio 4) w bardzo popularnej i powszechnie słuchanej audycji zatytułowanej „*Jack de Manio Precisely*" BBC nadało bardzo ciekawą 10-minutową rozmowę Jack de Manio z Natalią Karp, poprzedzoną fragmentem chopinowskiego Impromptu w jej wykonaniu. Na wszystkie pytania dotyczące jej życia, kariery i tragicznych przejść podczas wojny, odpowiadała bardzo swobodnie i naturalnie. Nawet gdy doszła do momentu aresztowania jej przy przekraczaniu granicy przez policję polską, która oddała ją w ręce gestapo, mówiła bez goryczy i podkreślała swą polskość.

Jack de Manio był głęboko przejęty jej opowieścią dziękował jej za rozmowę głosem zdławionym ze wzruszenia. Mam wrażenie, że tysiące słuchaczy angielskich nie słuchało tej tragicznej opowieści obojętnie.

●

Ostatnio ukazała się na rynku angielskim jej płyta pt. „*Chopin Recital*" (SAGA 5457). Na pierwszej stronie płyty trzy dzieła Chopina: „*Walc As-dur*" (op. 34); „*Fantazja-Impromptu cis-moll*" oraz „*Andante spianato i Polonez*" (op. 22). Na odwrotnej stronie płyty: „*Nokturn e-moll*"; cztery mazurki (dwa z op. 33 i dwa z op. 50); „*Cantabile B-dur*" i „*Scherzo b-moll*" (op. 31).

Jej grę, pozbawioną dzisiejszych modnych widzimisiów, cechuje wyczucie romantycznego stylu, rytmu i frazy. Uwagę słu-

wrocie do kraju występowała na estradach w wielu miastach pol-

Fot. S. Oliver
Natalia Karp (1977)

skich oraz w programach Polskiego Radia.

Podczas okupacji Polski chciała ze swoją siostrą uciec z kraju, aby przez Węgry i Turcję przedostać się do Anglii. Przy przekraczaniu granicy została aresztowana przez polską policję i oddana w ręce gestapo, które przewiozło ją do obozu koncentracyjnego w Płaszowie pod Krakowem. Przybyła z grupą innych kobiet w dniu urodzin komendanta obozu, w którym surowość wobec więźniów jakoś dziwnie łączyła się z umiłowaniem muzyki. Obozowi kapusie natychmiast mu donieśli, że w nowym transporcie więźniarek znajduje się pianistka. Komendant kazał jej przyjść i zagrać na fortepianie. Po usłyszeniu nokturnu chopinowskiego w jej wykonaniu, komendant od razu zmienił formę tytułowania *„du"* (ty) na *„sie"* (pani) i powiedział, że b ę d z i e ż y ł a. Wiele razy potem ściągał ją do swego mieszkania, raz nawet około północy, aby tylko słuchać jej gry. W ten sposób udało się jej uratować nie tylko siebie ale i przebywającą w tym samym obozie siostrę.

Wkrótce przewieziono ją do innego obozu, w końcu do Oświęcimia, gdzie wypalono jej na ramieniu numer „A-27407". Jakimś cudem zdołała uniknąć śmierci. Uwolniona 8 maja 1945, wróciła do kraju.

Dzięki intensywnej pracy nad sobą już po roku była w stanie wznowić działalność artystyczną. W kwietniu 1947 wyjechała z mężem do Anglii i pozostała na stałe w Londynie. Po krótkich studiach pod kierunkiem pianisty-kompozytora Franza Reizensteina dała się poznać jako doskonała odtwórczyni dzieł klasyków wiedeńskich oraz utworów Chopina, występując z nieżyjącym już dzisiaj chopinologiem angielskim Arthurem Hedleyem[2]) w audycjach słowno-muzycznych, wykonując omawiane przez niego utwory Chopina.

jej przy przekraczaniu granicy przez policję polską, która oddała ją w ręce gestapo, mówiła bez goryczy i podkreślała swą polskość.

Jack de Manio był głęboko przejęty jej opowieścią dziękował jej za rozmowę głosem zdławionym ze wzruszenia. Mam wrażenie, że tysiące słuchaczy angielskich nie słuchało tej tragicznej opowieści obojętnie.

●

Ostatnio ukazała się na rynku angielskim jej płyta pt. *„Chopin Recital"* (SAGA 5457). Na pierwszej stronie płyty trzy dzieła Chopina: *„Walc As-dur"* (op. 34); *„Fantazja-Impromptu cis-moll"* oraz *„Andante spianato i Polonez"* (op. 22). Na odwrotnej stronie płyty: *„Nokturn e-moll"*; cztery mazurki (dwa z op. 33 i dwa z op. 50); *„Cantabile B-dur"* i *„Scherzo b-moll"* (op. 31).

Jej grę, pozbawioną dzisiejszych modnych widzimisiów, cechuje wyczucie romantycznego stylu, rytmu i frazy. Uwagę słuchacza potrafi zniewolić i utrzymać podczas najwyższych napięć. Natura obdarzyła ją rzadkim przymiotem polegającym na tym, że momenty głośne wydają się brzmieć głośniej niż brzmią w rzeczywistości. Ponadto umie wydobyć na światło dzienne nieznane szerszemu ogółowi subtelności utajone w partycji chopinowskiej.

Nie ma w jej grze wymuszoności ani płaczliwego sentymentalizmu. Dzięki wrażliwej wyobraźni odtwórczej uwypuklona została płynność frazy, śpiewność kantyleny i miękkość tonu. Nie daje się ponieść zawiłościom emocjonalnym tak częstym w utworach Chopina: po wesołości — zaduma, po zadumie — podniecenie, potem smutek, apatia, rozpacz i przygnębienie, by po chwili zajaśniał nastrój radości i pogody.

Sugestywność jej gry wypływa przede wszystkim z subiektywnego przeżycia, z psychicznego utożsamienia się z żywą treścią utworu. W sposób przekonywający umie przekazać słuchaczowi własne zafascynowanie wykonywanym utworem. Dynamikę stosuje powściągliwie, z dobrym smakiem, czasem nieco kapryśnie. Ale ta właśnie kapryśność nadaje jej interpretacji znamię indywidualności, tym większej i tym ciekawszej, że wypływa z wrodzonej głębokiej muzykalności.

---

1) Zob. „Tydzień Polski" z 19 IV 1975 r.

2) Arthur Hedley (1905-1969), autor dwóch wysoce wartościowych prac: (a) „Chopin" w serii „The Master Musicians" pod red. Erica Bloma (J. M. Dent & Sons, London, 1947). Tę książkę przetłumaczoną na polski przez A. Opęchowską, wydała firma St. Jamiołkowski & T. J. Evert, w Łodzi w 1949. (b) „Selected Correspondence of Chopin".

7 stycznia 1961 r.

POLACY W

Profil chopinistki

Natalia Karp.

Natalia Karp, podobnie jak Halina Stefańska jest z pochodzenia krakowianką. Po ukończeniu kursu u prof. Drzewieckiego i Łabuńskiego wyjechała na dalsze studia muzyczne u słynnego pianisty Artura Schnabla do Berlina, gdzie zapoznała się bliżej z sekretem interpretacji klasyków. Do roku 1939 wystąpiła pianistka z szeregiem recitali w Niemczech i Polsce.

W pierwszych miesiącach wojny, gdy starała się przekroczyć granicę w okolicach Zakopanego, została aresztowana przez gestapo i wysłana do obozu w Płaszowie, potem do Oświęcimia, wr[illegible]ie do pa[illegible] dzalni Inu w Sudet[illegible]

Natalia Karp, podobnie jak Halina Stefańska jest z pochodzenia krakowianką. Po ukończeniu kursu u prof. Drzewieckiego i Łabuńskiego wyjechała na dalsze studia muzyczne u słynnego pianisty Artura Schnabla do Berlina, gdzie zapoznała się bliżej z sekretem interpretacji klasyków. Do roku 1939 wystąpiła pianistka z szeregiem recitali w Niemczech i Polsce.

W pierwszych miesiącach wojny, gdy starała się przekroczyć granicę w okolicach Zakopanego, została aresztowana przez gestapo i wysłana do obozu w Płaszowie, potem do Oświęcimia, wr[illegible]ie do p[illegible] dzalni lnu w Sudet[illegible]yły t[illegible] ry lata walki z g[illegible], straszne tragiczne lata. Potem miesiące rekonwalesencji.

Ponad pięć lat przerwy w ćwiczeniu jest prawie równoznaczne z końcem kariery wirtuozowskiej.

Natalia Karp postanowiła jednak kontynuować karierę pianistki koncertowej. Zaczyna dosłownie od początku, od pięciopalcówek i gam. Dzięki sile woli i wytrwałości powoli dochodzi do koncertowej formy, aby obecnie stanąć w czołówce wybitniejszych szopenistek świata. Sam fakt, że występuje w serii recitali „London pianoforte series" z pianistami tej klasy co Shura Czerkaski i Monique de la Bruchollerie — mówi za siebie. Brawo!

Od roku 1947 artystka zamieszkuje w Londynie w dzielnicy Hampstead, mąż pianistki b. interesuje się muzyką. Dwie córeczki, Ewa i Ania, uczą się również pilnie muzyki, ćwicząc codziennie na fortepianie. „Trzy pianistki w jednym domu, to niewielka pociecha dla sąsiadów" — mówi z uśmiechem pani Natalia.

Repertuar pianistki jest pokaźny, gra klasyków i impresjonistów, ale kompozytorzy ery romantycznej są najbliżsi temperamentowi pianistki.

W roku 1956 pani Karp założyła własne trio — „London Alpha Trio", z którym nagrała dla Vox'a trio Czajkowskiego. Z tymze zespołem wykonała muzykę kameralną Malawskiego w BBC i dla radia szwajcarskiego w Bazylei. W styczniu „Alpha Trio" daje koncert w Wigmore Hall'u w Londynie.

Jesienią 1960 roku występowała pianistka z wiedeńską orkiestrą symfoniczną i orkiestrą berlińskiej Filharmonii, uzyskując bardzo dodatnie krytyki szczególnie za mistrzowskie wykonanie partii solowej pierwszego koncertu fortepianowego Czajkowskiego. Dla telewizji berlińskiej nagrała recital szopenowski, a dla radia cztery nokturny i cztery impromptu Chopina.

Warto przypomnieć, że „Rok Szopenowski" w kraju zainaugurowano mazurkiem z manuskryptu znanego szopenologa Arthura Hedley'a, nagranym na taśmę przez Natalię Karp.

B. M. MACIEJEWSKI

ni tucji PRL.

*

Ann Karp, córka doskonałej pianistki, Natalii Karp, opuszcza program telewizji BBC2, „Man Alive Report", aby się poświęcić karierze dziennikarskiej. Jej matka miała niedawno koncert w „Queen Elizabeth Hall" w Londynie.

*

W miesięczniku angielskim wycho-